

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **M. B.**, nar. X
bytem X
zastoupen **M. B.**, nar. X
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2023, č. j. X, ve věci společného povolení a povolení k nakládání s odpadními vodami,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 22. 5. 2023, č. j. X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 3 892 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Na základě žádosti M. S. a J. S. (stavebníci) byl na pozemku parc. č. XA (všechny pozemky včetně dále uvedených se nacházejí v k. ú. a obec X) rozhodnutím Městského úřadu Zábřeh ze dne 14. 7. 2022, č. j. X jakožto vodoprávního a speciálního stavebního úřadu podle § 94p zákona odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební

zákon), ve znění pozdějších předpisů, schválen stavební záměr čističky odpadních vod k rodinnému domu a byly stanoveny podmínky pro jeho umístění a provedení. Současně jím bylo dle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 povoleno nakládání s vodami – vypouštění splaškových vod z čističky odpadních vod do vod podzemních.

2. Žalobce je spoluvlastníkem pozemků parc. č. XB, XC a st. XD, jehož součástí je rodinný dům, které bezprostředně sousedí s pozemkem parc. č. XE, jehož se týká schválený záměr. Žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu brojil odvoláním, na jehož základě žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 10. 2022, č. j. X rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení z důvodu porušení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Stavební úřad věc znovu projednal a rozhodnutím ze dne 17. 1. 2023, č. j. X rozhodl stejně jako v prvním případě. Proti jeho rozhodnutí žalobce opět brojil odvoláním, které však žalovaný nyní napadeným rozhodnutím zamítl.
3. Jelikož s ním žalobce nesouhlasí, domáhal se žalobou jeho zrušení. Namítal, že:
 - plná moc, kterou stavebníci udělili jejich zástupci Ing. P. P., byla časově omezená, přesto s ním správní orgány jednaly jako se zástupcem účastníků i po uplynutí stanovené doby;
 - městský úřad upustil od ústního jednání a ohledání na místě. Žalobce však měl jako účastník právo na osobní účast při dokazování dle § 51 odst. 2 správního řádu. Jelikož to městský úřad nepřipustil, zkrátil žalobce na jeho právech;
 - v oznámení ze dne 9. 5. 2022, č. j. X nejsou odůvodněny limity vypouštěných odpadních vod, není odůvodněna doba platnosti povolení, není z něj zřejmé, jak budou dodržovány stanovené limity, případně jaké budou sankce za jejich nedodržení, není odůvodněna nutnost odvádění odpadních vod zasakováním na sousední pozemky a také z něj nejsou patrné případné terénní úpravy pozemku parc. č. XE, který se nachází pod úrovní povrchu místní komunikace na pozemku parc. č. XF, ze kterého bude na pozemek stavebníků stékat voda. Sankce nejsou patrné ani z celého spisu;
 - součástí projektové dokumentace není geometrický plán se zaměřením pozemku stavebníků. Z koordinačního výkresu C3 není patrné umístění stavby čističky ve vztahu k rodinnému domu stavebníků a zejména vyznačení vzdáleností od hranic pozemků a sousedních staveb. V projektové dokumentaci nejsou řešeny případné terénní úpravy pozemku. Souhrnná technická zpráva pojednává o tom, že okolí čističky se upraví výškově v návaznosti na rodinný dům, avšak projektová dokumentace k němu není součástí spisu. Není tak zřejmé, zda na pozemku stavebníků dojde ke změně výškopisu. V důsledku terénních úprav pozemku stavebníků dojde pravděpodobně k přímému vytékání odpadních vod ze vsakovací jámky na pozemky žalobce. To potvrzuje i vyjádření obce X učiněné v řízení. Projektová dokumentace neřeší opatření, která by zamezila možnému vytékání odpadních vod ze vsakovacího systému;
 - hydrogeologický posudek z února 2022 vypracovaný Ing. P. K. (dále jen „Posudek k ČOV“) neobsahuje žádné relevantní údaje, ze kterých bylo vycházeno při stanovení množství zasakované vody do podzemního horninového prostředí. Neobsahuje podrobné a přehledné výpočty a další údaje, ze kterých jeho zpracovatel vycházel. Posudek k ČOV nevychází z hydrogeologického průzkumu, který by hodnotil vsakovací schopnost zeminy, výskyt špatně propustných vrstev, hloubku podzemní vody apod. Proto se nelze ztotožnit se závěrem, že vypouštění odpadních vod nebude mít negativní

vliv na okolní vodní zdroje, přírodní prostředí ani hladinu podzemní vody. Posudek k ČOV vychází z archivních materiálů a toliko předpokládá existenci podzemní vody v hloubce 8 m. Skutečná skladba podloží nebyla zjištěna a realita nemusí odpovídat zjištěním z posudku. Vypuštěné množství odpadních vod bude soustavně negativně ovlivňovat hydrogeologické poměry území včetně podzemního horninového prostředí. Žalobci byl rozhodnutím Městského úřadu Zábřeh ze dne 24. 11. 2022, č. j. X schválen záměr výstavby studny na pozemku parc. č. XG. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě hydrogeologického posudku vypracovaného v srpnu 2022 Ing. P. B. (dále jen „Posudek ke studni“). Z něj vyplývá zejména to, že podzemní voda se nachází v hloubce cca 2 až 3 m. Kvartérní uloženiny mají proměnlivou propustnost a lze je hodnotit z hlediska propustnosti jako slabě propustné, nepatrně propustné, resp. velmi slabě propustné. Žalovaný tak nezjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Řízení je ovládáno zásadou materiální pravdy, která je spojena se zásadou vyšetřovací. Žalobce nemohlo tížit důkazní břemeno;

- existuje možnost podmáčení pozemků žalobce, které leží ve svahu pod pozemkem stavebníků. Tato možnost se týká i rodinného domu žalobce. Pod pozemkem žalobce parc. č. XC se nachází nepropustná jímka na splaškové vody z domu žalobce. V důsledku možného zvýšení hladiny podzemních vod, k čemuž může dojít v důsledku vypouštění odpadních vod stavebníky, může dojít k poškození jímky, která není určena do míst s výskytem podzemních vod. Žalovaný k tomu pouze uvedl, že pokud žalobci vznikne škoda, má se obrátit na soud a domáhat se její náhrady po stavebnících. Pozemek stavebníků parc. č. XA se nachází ve svažitém terénu se sklonem k pozemkům žalobce. Není vyloučeno, že odpadní voda z čističky nebude zasakována na daném pozemku, ale bude vytékat po povrchu a stékat na pozemky žalobce. V tomto případě by se jednalo o přímé imise dle § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“), které jsou zakázány bez dalšího;
 - ze spisu není patrné, zda byly posouzeny další možnosti likvidace odpadních vod z rodinného domu stavebníků mimo jejich zasakování na pozemku parc. č. XE. Žalobce v řízení navrhl, aby stavebníci sváděli odpadní vody z jejich rodinného domu do nepropustné jímky na vyvážení, resp. aby je za pomoci odtokového potrubí odváděli do Kosovského potoka, avšak žalovaný se těmito návrhy řádně nevypořádal.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a zopakoval argumenty uvedené v napadeném rozhodnutí, které soud pro lepší přehlednost zmíní v hodnotící části rozsudku. Nad rámec toho uvedl, že žalobcem uvedené skutečnosti nejsou součástí oznámení o zahájení řízení. Posudek k ČOV splňuje požadavky stanovené v příloze č. 4 vyhlášky č. 183/2018 Sb. Žalobce v řízení nepředložil oponentní posudek.
5. Žalobce v replice uvedl, že dle § 38 odst. 7 vodního zákona je zakázáno přímé vypouštění odpadních vod do vod podzemních. Také poukázal na to, že nelze vypouštět odpadní vody do vod podzemních, pokud existuje možnost jejich vypouštění do kanalizace nebo do vodního toku. S možností odvádění odpadních vod do Kosovského potoka se žalovaný nezabýval. Podle žalobce reálně hrozí možnost podmáčení budov v okolí. Zohlednit se dále mělo odvádění srážkových vod zasakováním dle § 5 odst. 3 vodního zákona a § 6 odst. 4 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“). Vsakování srážkových vod může trvale změnit chemické složení podzemní vody a zvýšit její hladinu. Žalobce nesouhlasí s vyjádřením žalovaného, že nedoložil oponentní hydrogeologický posudek a poukázal na Posudek ke

studni, který vůbec správní orgány nehodnotily. Nebyl tak zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

6. V dalším podání žalovaný zdůraznil, že Posudek ke studni byl předložen v jiném správním řízení, které se týkalo žalobce a jeho záměru na jiném pozemku. Vzhledem ke svažitosti terénu v lokalitě a umístění pozemků a jinému účelu, mohou být závěry obou posudků rozdílné. Ze stejného důvodu budou závěry vyplývající z Posudku ke studni v této věci nepoužitelné. Žalobce byl povinen v řízení navrhnout důkazy ke svým tvrzením. Žalovaný ani prvostupňový správní orgán předmětný posudek neměli k dispozici. Vhodnost lokality pro zasakování vypočteného množství odpadních vod Posudek k ČOV potvrdil. Řízení o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebylo vedeno. Správní orgány se zabývají podanou žádostí, nejsou oprávněny ji měnit.
7. U jednání žalobce zopakoval již uplatněné námitky. Vyzdvihnul svahovitost terénu v lokalitě a s tím spojenou možnost podmáčení jeho pozemků. Poukázal na možnost odvádění odpadních vod do Kosovského potoka, který je cca 200 m vzdálen. Znovu zdůraznil, že správní orgány pominuly Posudek ke studni, který dospěl k jiným zjištěním ohledně hladiny podzemní vody a složení podloží. Posudek ke studni byl navíc zpracován na základě reálně provedeného vrtu, kdežto Posudek k ČOV nikoliv. Dle žalobce není zřejmé, zda rodinný dům stavebníků bude stát skutečně v místě uvedeném v projektové dokumentaci k čističce odpadních vod. To je pro věc podstatné. Žalovaný setrval na svém názoru, že všechny námitky řádně vypořádal a posoudil. Zdůraznil odlišnost Posudku k ČOV a Posudku ke studni. Každý z nich byl zpracován k jinému záměru na odlišném místě a za jiným účelem (zasakování x odběr podzemní vody). Žalovaný neměl důvod jej v řízení zpochybnit. Posudek ke studni nebyl součástí spisu, žalobce měl povinnost jej navrhnout k důkazu.

B. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

K vadám plné moci

9. Účastníkem společného řízení je podle § 94k písm. e) stavebního zákona *osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno*. Tato osoba může podle § 94n odst. 3 stavebního zákona uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno její vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Podstata účastenství na základě dotčení vlastnického práva nebo jiného věcného práva k sousedním stavbám nebo pozemkům tedy spočívá v tom, že taková osoba může v řízení brojit proti tomu, co se podle jejího názoru dotýká jejich práv vztahujících se k dotčenému pozemku či stavbě. Takový účastník však není zmocněn chránit práva třetích osob či dokonce veřejný zájem.
10. Obdobně se k otázce věcného zaměření námitek v územním, resp. stavebním řízení staví také konstantní judikatura NSS, ze které vyplývá, že účastenství v nich je vybudováno na

principu, že každý účastník v něm smí uplatňovat toliko ty námitky, jimiž mají být ochráněna jeho vlastní práva. Je tak vyloučeno, aby se účastník řízení domáhal ochrany práv osob jiných, jejichž zcela samostatná práva přísluší hájit pouze jim a je jejich věcí, zda tak učiní do důsledků či nikoliv. Totéž platí i pro aktivní žalobní legitimaci a námitky uplatněné v soudním řízení správním. Žalobce není oprávněn osobovat si námitky, které se dotýkají práv jiných osob. I kdyby takové námitky byly důvodné, neznamenaloby to zásah do hmotných práv (resp. právní sféry) žalobce. Proto by důvodnost takových námitek nemohl být důvodem pro zrušení rozhodnutí. V soudním řízení správním si totiž každý žalobce chrání svá veřejná subjektivní práva (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83, ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 61/2010-98, ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, či ze dne 30. 3. 2017, č. j. 4 As 246/2016-32).

11. Námitka, že správní orgány jednaly se zástupcem stavebníků, ač měly jednat přímo s nimi v důsledku časově omezené plné moci, se zjevně netýká práv žalobce. Soud se jí s ohledem na uvedené nebude věcně zabývat.

K upuštění od ústního jednání

12. Podle § 94m odst. 3 stavebního zákona platí, že *od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání, může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru a stanovení podmínek k jeho provádění.*
13. Ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu platí, že *o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.*
14. Pro upuštění od ohledání na místě musí být kumulativně splněny dvě podmínky. První je dobrá znalost poměrů v území, tj. faktická znalost území (např. o stávající zástavbě). V takovém případě totiž může stavební úřad řádně zhodnotit, zda posuzovaný záměr je v souladu s hledisky uvedenými v § 94o stavebního zákona. Potřebnou znalost může stavební úřad získat různými způsoby. Zpravidla tomu tak bude v souvislosti s rozhodovací činností o záměrech a stavbách v okolí, ale lze si představit i jiné způsoby, např. bude-li znalost bezpochyby vyplývat ze správního spisu. Druhou podmínkou je, že žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Naplnění této podmínky nebude zpravidla představovat problém, neboť chybí-li žádosti některé její obsahové náležitosti, stavební úřad musí vyzvat k jejich doplnění a přerušit řízení. Jinými slovy, pokud žádost nebude poskytovat dostatečný podklad, nebude možné jí vyhovět a k ohledání na místě řízení nedospěje (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 8. 2022, č. j. 9 As 135/2020-127).
15. Stavební úřad k tomuto postupu v oznámení o zahájení řízení ze dne 29. 11. 2022 toliko uvedl, že jsou mu známy místní podmínky a žádost poskytuje dostatečný podklad. Takové odůvodnění je stručné, ale v zásadě dostačující. Žalobce totiž v této souvislosti pouze obecně poukázal na to, že měl právo se zúčastnit dokazování a vůbec nezpochybnil splnění podmínek, za kterých stavební zákon dává stavebnímu úřadu možnost upustit od ústního jednání, resp. ohledání na místě. Lze jen dodat, že ze spisu ani z povahy záměru nevyplývá žádná skutečnost, která by měla svědčit o tom, že nebyly splněny podmínky pro upuštění od ústního jednání, resp. ohledání na místě.
16. Žalobce nepochybně má právo na to být přítomen provádění důkazů ve smyslu § 51 odst. 2 správního řádu. Předmětné ustanovení se však nevztahuje na listinné důkazy. Smyslem uvedeného ustanovení je umožnit účastníkům řízení, aby mohli být přítomni při provádění

důkazů, nebylo-li k jejich provedení nařízeno ústní jednání. Díky přítomnosti při provádění důkazů se mohou účastníci lépe seznámit s jejich obsahem (komplexně všemi vjemy vnímat výpověď svědka, ohledávaný předmět apod.) a v návaznosti na to se detailněji vyjádřit k důkazu. Je-li však jako důkaz prováděna listina, není vadou řízení, pokud správní orgán účastníky neinformuje o provedení důkazů mimo ústní jednání. Bylo by naprosto bezúčelné, aby žalovaný musel informovat účastníka o tom, že v uvedený den a hodinu si hodlá přečíst listiny, a tak jimi provést důkaz (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2013, č. j. 1 As 157/2012-40, odst. 17 a 18, z nynější doby srov. např. rozsudek téhož soudu ze dne 28. 12. 2022, č. j. 10 As 264/2020-50, odst. 37 až 39).

17. V nynější věci správní orgány vycházely výlučně z listinných důkazů založených ve spise. Žalobce do spisu nahlížel dne 19. 12. 2022 a celý obsah spisu si nafotil. Veškeré listiny, které tvořily podklad rozhodnutí, byly žalobci známy a ten se k nim mohl vyjádřit. Námitka není důvodná.

K náležitostem oznámení

18. Podle § 94m odst. 1 stavebního zákona platí, že *stavební úřad oznámí účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení řízení nejméně 15 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námitky mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. V případech záměrů umístovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy.*
19. Odst. 2 dále stanoví, že *oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě řízení s velkým počtem účastníků stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům jednotlivě; účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d). Účastníci řízení podle § 94k písm. e) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.*
20. Podle § 8 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, platí, že *informace o záměru v území a o podání žádosti o vydání územního rozhodnutí obsahuje a) identifikační údaje o žadateli podle § 37 odst. 2 správního řádu, b) předmět územního řízení s jeho stručnou charakteristikou, c) katastrální území a parcelní čísla dotčených pozemků, d) údaj, zda předmět územního řízení vyžaduje posouzení vlivu na životní prostředí, e) místo a čas veřejného ústního jednání, případně spojeného s místním šetřením, f) upozornění, že námitky, závazná stanoviska a připomínky mohou účastníci řízení, dotčené orgány a jiné osoby uplatnit nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak že se k nim nepřihlíží a g) údaj o tom, kde lze nahlédnout do podkladů pro vydání rozhodnutí. Odst. 2 věta první dále stanoví, že součástí informace je grafické vyjádření záměru, které tvoří situační výkres předmětu územního řízení a jeho vazeb a účinků na okolí, zejména vzdálenosti od sousedních pozemků a staveb na nich, případně též znázornění vzhledu záměru.*

21. Zmíněná prováděcí vyhláška k obsahovým náležitostem oznámení, pokud jde o identifikaci záměru, uvádí pouze to, že v oznámení o zahájení řízení má být vymezen předmět řízení a jeho stručná charakteristika. Z toho lze dovodit, že by měl být záměr v oznámení dostatečným způsobem individualizován tak, aby bylo zřejmé, co konkrétně je předmětem řízení.
22. Podstata námitky tkví v tom, že v oznámení o zahájení řízení stavební úřad v podstatě neodůvodnil konkrétní parametry záměru. Skutečnosti, které žalobce zmiňuje (zejména odůvodnění potřeby a nutnosti odvádění odpadních vod jejich zasakováním) ale rozhodně nejsou skutečnostmi, které by měly být uvedeny v oznámení o zahájení řízení. Jeho smyslem je pouze informovat účastníky o tom, že se řízení vede a co je jeho předmětem, nikoliv vysvětlovat účastníkům, proč se žadatelé o vydání příslušného rozhodnutí rozhodli pro záměr právě v takové podobě a ne v jiné. Oznámením stavební úřad ostatním účastníkům toliko sděluje, že byla podána žádost o určitém obsahu, nikoliv proč byla podána. Terénní úpravy nebyly předmětem řízení, proto nejsou zmíněny v žádném z oznámení (ze dne 9. 5. 2022, resp. ze dne 29. 11. 2022).
23. Z žádného právního předpisu nevyplývá, že by obsahem spisu či rozhodnutí měly být informace o sankcích za porušení právních předpisů stavebníky. Sankce za nedodržení podmínek upravují právní předpisy (stavební zákon, vodní zákon), nikoliv správní spis. Námitka není důvodná.

K vadám projektové dokumentace

24. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem, že by z koordinačního situačního výkresu C3 nebyly vyznačeny vzdálenosti záměru od hranic pozemků. Ty na něm zjevně vyznačeny jsou (shodně str. 5 napadeného rozhodnutí). Vzdálenost od v budoucnu navržené stavby rodinného domu v něm sice zcela přesně uvedeny nejsou, ale vyplývají z výkresu *Přehledný podélný profil D.1.* Z něj vyplývá, že rodinný dům je od čističky vzdálen 4 m. Nadto není krajskému soudu zřejmé, jak mohou být práva žalobce dotčena tím, že na výkresu C3 není zcela přesně zaznamenána vzdálenost záměru od budoucí stavby rodinného domu.
25. Jak již soud uvedl výše, předmětem řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, byla toliko stavba čističky odpadních vod a s ní spojené povolení k nakládání s vodami. Rovněž žalovaný v napadeném rozhodnutí správě připomenul, že terénní úpravy pozemky parc. č. XA nejsou předmětem řízení (str. 5 a 7 napadeného rozhodnutí). V bodu B.5 souhrnné technické zprávy se uvádí, že okolí čističky odpadních vod se výškově upraví v návaznosti na rodinný dům. Z toho vyplývá, že případné terénní úpravy pozemku parc. č. XA budou řešeny až v řízení, jehož předmětem bude samotná stavba rodinného domu. Soudu není zřejmé, jak může v důsledku terénních úprav vytékat voda z podzemní nádrže čističky odpadních vod, resp. z podzemní vsakovací rýhy. Vyjádření obce X ze dne 13. 1. 2022, na něž žalobce odkazuje, se týká dešťových vod, které stékají ze silnice po povrchu, nikoliv vod podzemních. Pokud má žalobce za to, že v důsledku provedených terénních úprav bude dešťová voda stékat na jeho pozemky, může tuto skutečnost namítat v příslušném řízení.
26. Soudu není zřejmé, na základě jakého ustanovení právního předpisu by měla projektová dokumentace řešit opatření, která by zamezila možnému vytékání odpadních vod ze vsakovacího systému. Projektová dokumentace vychází z Posudku k ČOV. Oba dokumenty se zabývají technickými parametry konkrétního výrobku (čističky), zohledňují její kapacitu a předpokládané množství vypouštěných odpadních vod z rodinného domu. Dle souhrnné technické zprávy musí případné opravy čističky provádět k tomu oprávněná

osoba. Tomu odpovídají podmínky stanovené ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.

K Posudku k ČOV, zjištěnému skutkovému stavu a možnému poškození pozemků žalobce

27. Další námitka žalobce spočívá v tom, že Posudek k ČOV vypracovaný v průběhu řízení je nekonkrétní, nevychází z hydrogeologického průzkumu, neobsahuje žádné relevantní údaje, ze kterých bylo vycházeno při stanovení množství zasakované vody do podzemního horninového prostředí, neobsahuje žádné úvahy, kterými se jeho zpracovatel řídil, podrobné výpočty atd. Celkově neposkytuje záruku řádného posouzení toho, že vypouštění odpadních vod nebude mít negativní vliv na okolní vodní zdroje, prostředí ani hladinu podzemní vody.
28. Žalovaný k této námitce uvedl, že Posudek k ČOV zpracovala k tomu oprávněná osoba a žalovaný není oprávněn jej zpochybnit. Z Posudku k ČOV vyplývá, že hladina podzemní vody je monitorována v hloubce 8 m, proto nebude vypouštěním odpadních vod podzemní voda ovlivněna. Nedojde k ovlivnění okolních vodních zdrojů a studní. Nedojde ke zvýšení hladiny podzemní vody, neboť podloží je hlinité a kamenité vrstvy, do kterých bude trativod zaústěn, jsou dobře propustné a schopně pojmout i nárazově větší množství vody. Projektované řešení odvodu a vsaku vyčištěných odpadních vod tak vyhovuje hydrogeologickým podmínkám lokality. Dále žalovaný uvedl, že žalobce sice tento závěr zpochybňuje, avšak nenavrl žádný důkaz pro své tvrzení, např. oponentní hydrogeologický posudek (str. 6 napadeného rozhodnutí).
29. Z Posudku k ČOV vyplývá, že geologický půdní profil byl sestaven z archivních materiálů následovně: 0 – 1,9 m písčité hlína; 1,9 – 3,6 m písčité hlína s drobnými oblázky do 5 cm světle hnědá; 3,6 – 5,4 m jílovito-písčité hlína žlutohnědá s kameny do 10 cm; 5,4 – 10,2 m kamenitá jílovito-písčité hlína žlutorezavohnědá s kameny do 15 cm; 10,2 – 20,9 m zvětralá rula (skalní podloží) a 20,9 – 30 m rula (skalní podloží). Hladina podzemní vody je předpokládána v úrovni cca 8 m od rostlého terénu. Na dané lokalitě je možné zaústit odpadní vody ze sestavy pro čištění odpadních vod (tříkomorový septik + zemní filtr) do podzemního horninového prostředí, neboť vhodný zvodnělý kolektor se nachází v dostatečné hloubce cca 8 m pod terénem, kde začíná zvodnělá vrstva kamenitého štěrku ve zvětralinovém plášti skalního podkladu se smíšeným průlinovo-puklinovým charakterem zvodně a hlubším oběhem podzemní vody. Pro likvidaci odpadních vod je navržen tříkomorový septik o objemu cca 3 m³, ze kterého bude předčištěná odpadní voda napojena přes pískový zemní filtr o objemu cca 5 m³, ve kterém dojde k dočištění odpadní vody, do vsakovací rýhy o celkové délce cca 6 m, šířce 2 m a hloubce 1,7 m o celkovém objemu cca 12 m³, zhotoveného ze štěrku o zrnitosti 32/63 mm, vystrojeného drenážní rourou PVC DN 120 mm a uloženého v hloubce cca 1,7 m do vrstvy písčité hlíny s bezpečnostním přepadem na terén. Za zemním filtrem bude ještě umístěna plastová šachta DN 425 mm pro odběr kontrolních vzorků. Toto řešení odvodu a vsaku vyčištěných odpadních vod vyhovuje hydrogeologickým podmínkám lokality. Dle zpracovatele posudku nedojde k ovlivnění okolí ani vzdálenějších studní, protože do vsaku bude zaústěna pouze přечиštěná voda. Kvalita podzemní vody proto nebude ovlivněna. Nedojde ani ke zvýšení hladiny podzemní vody v okolí trativodu, protože podloží je dobře propustné. Závěrem zpracovatel uvedl maximální množství zasakované vody (str. 4 až 6 Posudku k ČOV).
30. Z právního hlediska má námitka žalobce kořeny v uplatnění zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu, dle které správní orgány mají postupovat tak, aby byl zjištěn

stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v takovém rozsahu, aby byl úkon správního orgánu v souladu s požadavky § 2 správního řádu. V souladu s touto zásadou je povinností správního orgánu z vlastní iniciativy a vlastními prostředky objasňovat sporné, pochybné nebo zpochybněné skutečnosti. Účastníci správního řízení jsou sice povinni označit důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení (§ 52 správního řádu), avšak právě z důvodu uplatnění zásady materiální pravdy není správní orgán návrhy účastníků vázán a není v zásadě zbaven odpovědnosti za dostatečné zjištění skutkového stavu.

31. Účastníky společného řízení jsou vedle žadatele podle § 94k písm. e) stavebního zákona osoby, jejichž *vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno*. Jak již soud uvedl výše, podstata účastenství dle uvedeného ustanovení spočívá v tom, že vlastník dotčeného pozemku či stavby může v daném řízení brojít proti tomu, co se podle jeho názoru dotýká jeho práv vztahujících se k dotčenému pozemku či stavbě. Účastníci musí své námitky dostatečně odůvodnit a tvrdit, jakým konkrétním způsobem může být jejich právo územním či stavebním rozhodnutím dotčeno (srov. § 94n odst. 3 stavebního zákona). Totožná povinnost vyplývá pro účastníky řízení z § 52 správního řádu. Ve srovnání s tím je důkazní povinnost žadatele o vydání společného povolení širší. V souladu s § 94l odst. 2 písm. e) stavebního zákona musí žadatel ke své žádosti připojit dokumentaci pro vydání společného povolení, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení a dokladovou část.
32. V případě, že nedojde k dohodě mezi účastníky ohledně vypořádání námítky, je stavební úřad podle § 94n odst. 4 stavebního zákona povinen o nich rozhodnout (až na některé výjimky). Aby však mohl stavební úřad o námitkách kvalifikovaně rozhodnout, musí předně dostat své povinnosti a zjistit skutkový stav v rozsahu uvedeném v § 3 správního řádu. Při svém rozhodování musí správní orgán vycházet ze všech dostupných relevantních podkladů, které musí také náležitě zhodnotit. Jedním z podkladů pro rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu je i projektová dokumentace vypracovaná pro účely společného řízení, případně též další odborné podklady, které byly v této souvislosti zpracovány a jsou součástí projektové dokumentace (takovým podkladem je právě Posudek k ČOV).
33. Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že projektant odpovídá za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované územně plánovací dokumentace a správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace. To však neznamená, že by projektanti měli suplovat roli stavebního úřadu nebo že by stavební úřady mohly na tyto osoby přenášet odpovědnost za dostatečné zjištění skutkového stavu potřebné k vydání rozhodnutí. Pokud by stavební úřady pouze nekriticky přejímaly veškeré informace nutné k vydání rozhodnutí z dokumentace předložené žadatelem, ztratilo by význam celé územní, resp. stavební řízení (srov. např. rozsudky ze dne 27. 1. 2015, č. j. 8 As 41/2014-40, odst. 22, nebo ze dne 26. 4. 2024, č. j. 10 As 167/2023-99, odst. 52 až 54). V souladu se zásadou materiální pravdy je tedy stavební úřad odpovědný za zjištění skutkového stavu v rozsahu dostatečném pro vydání svého rozhodnutí a předloženou projektovou dokumentaci je povinen vyhodnotit jako jakýkoliv jiný odborný podklad pro vydání rozhodnutí.
34. Na základě shora uvedeného krajský soud nesdílí názor žalovaného, že není oprávněn zpochybňovat předloženou projektovou dokumentaci a Posudek k ČOV. Na druhou stranu je však nutné dodat, že se krajský soud zcela ztotožňuje s žalovaným v tom, že domnělé vady

Posudku k ČOV, na které žalobce upozornil, představují ničím nepodložené subjektivní přesvědčení žalobce o vadnosti uvedeného dokumentu. Podle názoru soudu je Posudek k ČOV přesvědčivý. Jeho zpracovatel popsal z geologického hlediska danou lokalitu, zhodnotil ji z hlediska hydrogeologického, vysvětlil, proč je dle jeho názoru lokalita vhodná pro zasakování odpadní vody a uvedl nejvyšší přípustnou míru zasakované vody. Zpracovatel posudku zjevně zhodnotil konkrétní typ podloží a posoudil jeho zasakovací schopnost. Celkově lze souhlasit s názorem žalovaného, že Posudek k ČOV splňuje náležitosti stanovené v příloze č. 4 vyhlášky č. 183/2018 Sb. Subjektivní, laické a blíže neodůvodněné námitky žalobce o tom, co všechno by hydrogeologický posudek měl obsahovat, na přesvědčivosti Posudku k ČOV nic nemění.

35. Krajský soud plně souhlasí s žalovaným v tom, že žalobce mohl v řízení předložit oponentní posudek či alespoň odborné vyjádření, příp. jakýkoliv jinů důkaz, který by zpochybnil skutková zjištění zachycená v Posudku k ČOV, ale neučinil tak.
36. Žalobci lze přisvědčit v tom, že se zásadou materiální pravdy upravenou v § 3 správního řádu je spojena zásada vyšetřovací. Tato zásada je vlastní zejména řízením zahajovaným z moci úřední, v nichž správní orgán ukládá účastníkovi povinnost (srov. § 50 odst. 3 správního řádu). Vyšetřovací zásada velí správnímu orgánu činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na míru procesní aktivity či naopak procesní pasivity účastníka řízení (rozsudek NSS z 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010-132). Stavební řízení a také řízení o nakládání s podzemními vodami ale zásadou vyšetřovací v její ryzí podobě ovládána nejsou. V souladu s výše uvedeným je stavební úřad povinen toliko zjistit skutkový stav v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, současně však ukládá účastníkům povinnost tvrzení a důkazní. Na tuto svou povinnost žalobce rezignoval. Stavební úřad vycházel zejména z projektové dokumentace, jejíž součástí byl Posudek k ČOV. Ten nebyl v řízení účinně zpochybněn. Proto lze říct, že stavební úřad vycházel ze skutkového stavu, o němž neexistovaly důvodné pochybnosti.
37. Na tomto závěru nic nemění ani tvrzení žalobce o tom, že z Posudku ke studni, který byl zpracován pro účely povolení výstavby studny a s tím spojenému odběru podzemních vod, vyplývají jiné zjištěné skutečnosti týkající se skladby podloží, než z Posudku k ČOV. Krajský soud provedl k důkazu rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh č. j. X ze dne 24. 11. 2022, z něž zjistil, že žalobce požádal o vydání povolení k záměru studny dne 10. 10. 2022. Přílohou žádosti byl též Posudek ke studni, jež byl vypracován v srpnu 2022. Z časového sledu vyplývá, že žalobci nic nebránilo, aby Posudek ke studni navrhl k důkazu v řízení před stavebním úřadem (poté co jeho první rozhodnutí bylo zrušeno), leč neučinil tak. Údajná povinnost zjišťovat výskyt studní v okolí povolovaného záměru, která dle žalobce má vyplývat z vodního zákona, nic na věci nemění. O existenci své studny se žalobce ve svých podáních v průběhu řízení zmínil (str. 12 odvolání ze dne 8. 2. 2023). Posudek k ČOV k tomu uvádí, že k poškození vodních zdrojů v okolí nemůže dojít. Proto tato skutečnost neměla sama o sobě význam. Důležité však je, že se žalobce v celém řízení nezmínil o tom, že v daném řízení byl vypracován hydrogeologický posudek, který dospěl k odlišným závěrům než Posudek k ČOV. Rozhodně nelze po správním orgánu požadovat, aby procházel správní spisy z jiných řízení a zjišťoval, zda se v nich nenachází nějaký podklad, který by mohl být pro něj využitelný v jiném řízení, a který by náhodou nemohl zpochybnit jinak nezpochybněné podklady. To by zcela popřelo povinnost žalobce jakožto účastníka řízení tvrdit rozhodné skutečnosti a navrhnout k nim důkaz. Přitom je nutné znovu

zdůraznit, že správní orgány vycházely ze zjištěného skutkového stavu, o němž nepanovaly důvodné pochybnosti.

38. V návaznosti na to krajský soud poukazuje na § 82 odst. 4 správního řádu, který stanoví, že *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.*
39. Jak si krajský soud ověřil ze správního spisu, žalobce v průběhu celého řízení Posudek ke studni nenavrhl k důkazu, ač mu v tom nic nebránilo, protože předmětným posudkem disponoval před tím, než stavební úřad ve věci vydal druhé rozhodnutí, které bylo posléze potvrzeno napadeným rozhodnutím. Správní orgány se jím vskutku nezabývaly. Nikoliv však proto, že by jej pominuly, ale proto, že žalobce jej nikdy jako důkaz nenavrhl. Žalobce ve správním řízení ani netvrdil, že by Posudek k ČOV nesprávně zjistil stav podloží, nesprávně zhodnotil jeho propustnost a nesprávně zjistil hloubku hladiny podzemní vody (jeho námitky spočívaly v neodůvodněném tvrzení, že Posudek k ČOV je nepřesvědčivý). To žalobce prvně tvrdil až v žalobě. Pokud by soud za této situace Posudek ke studni provedl k důkazu, odporovalo by to zásadě koncentrace zakotvené v § 82 odst. 4 správního řádu. Stávající právní úprava správního řízení klade důraz na to, aby se správní řízení, pokud možno, odehrálo před správními orgány v prvním stupni, a další či nové skutečnosti a důkazy v odvolacím řízení připouští jen zcela výjimečně. Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu posiluje tzv. koncentraci řízení tím, že účastníkovi řízení neumožňuje uplatňovat v odvolacím řízení takové skutečnosti a důkazy, které mohl uplatnit již dříve, tedy v řízení v prvním stupni. K novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů, které uvede odvolatel v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, jež nemohl uplatnit dříve.
40. Přestože řízení před soudem není pokračováním správního řízení, nelze od koncentrace upravené citovaným ustanovením odhlédnout. Zákonný příkaz ke koncentraci správního řízení v prvním stupni podle § 82 odst. 4 správního řádu by se jistě neměl obcházet neomezenou možností žalobce vnášet takovéto nové skutkové okolnosti a jim odpovídající důkazy teprve v řízení před správním soudem. Proto soudní praxe a rovněž i doktrína dospěly k závěru, že tam, kde platí koncentrace podle § 82 odst. 4 správního řádu, by soud neměl provést takové důkazy, které nelze uplatnit v odvolání (např. protože je mohl žalobce uplatnit již v řízení v prvním stupni). Opačný postup by znamenal obcházení principu koncentrace správního řízení a také by popíral princip subsidiarity správního soudnictví (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T., a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 654-656, nebo rozsudky NSS ze dne 9. 1. 2019, č. j. 9 As 255/2017-47, bod 24, a ze dne 25. 1. 2022, č. j. 10 As 460/2021-59, bod 18, příp. též rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021, č. j. 30 A 16/2020-86, body 14 a 15).
41. Protokol o analýze vzorku vody ze studny žalobce ze dne 17. 7. 2023 soud k důkazu neprovedl, neboť jím mělo být prokázáno, že voda ve studni žalobce je pitná. Soudu však uniká, jaký vliv by tato skutečnost měla mít na zákonnost napadeného rozhodnutí.
42. Lze tak uzavřít, že správní orgány nepochybily, když vycházely z Posudku k ČOV a na jeho základě posoudily námitky žalobce. Krajský soud tak souhlasí s tím, že v řízení bylo prokázáno, že zasakováním přečištěných odpadních vod nedojde ke zvýšení hladiny podzemní vody ani k ovlivnění okolí. Další námitky žalobce jsou založeny na jeho

subjektivních domněnkách, že dojde ke změně hydrogeologických poměrů, že pozemky žalobce budou v důsledku realizovaného zasakování podmačeny, že na ně bude stékat voda a že dojde k poškození jímky žalobce. Žalobce k nim ale nepředložil žádný důkaz, a to jak ve správním řízení, tak ani v řízení před soudem. Jedná se o námitky založené na pouhé spekulaci (a na spekulaci byly založeny i ve správním řízení). Proto se k nim nelze ani věcně vyjádřit.

43. Nicméně alespoň *obiter dictum* musí krajský soud upozornit žalovaného, že ve stavebním řízení je povinností stavebního úřadu vypořádat také námitky občanskoprávního charakteru (tzv. imisi) a nelze s těmito námitkami odkázat žalobce na občanskoprávní spor. Takový postup zjevně odporuje § 94n odst. 4 stavebního zákona a ustálené judikatuře správních soudů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 68/2016-34, odst. 20 až 28, ze dne 15. 5. 2017, č. j. 8 As 218/2016-61, odst. 22 nebo ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019-37, č. 4076/2020 Sb. NSS, odst. 34 a násl.).
44. Jak již soud uvedl několikrát výše, likvidace srážkových vod nebyla předmětem řízení. Jakékoliv námitky k ní jsou tedy irelevantní. Srážková voda je definována jako povrchová voda vzniklá dopadem atmosférických srážek na stavby (srov. § 5 odst. 3 vodního zákona). Čistička odpadních vod je stavbou podzemní (bod B.2.2 souhrnné technické zprávy), na ni budou atmosférické srážky jen těžko dopadat. Námitky vůči likvidaci atmosférických srážek budou mít patrně své místo v řízení, jehož předmětem bude stavba rodinného domu.

K alternativním způsobům likvidace odpadních vod

45. Poslední okruh námitek se týkal alternativních způsobů likvidace odpadních vod.
46. Žalobce v průběhu řízení namítal, že odpadní voda z čističky odpadních vod by měla být odváděna do Kosovského potoka (str. 9 odvolání ze dne 22. 7. 2022 proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14. 7. 2022, které bylo posléze zrušeno, příp. též str. 13 odvolání ze dne 8. 2. 2023).
47. Žalovaný k této námitce uvedl, že dle § 5 odst. 3 vodního zákona je stavebník povinen prioritně odvádět odpadní vody prostřednictvím kanalizace. Není-li to možné, likvidují se odpadní vody jejich čištěním a následným vypouštěním do vod podzemních či povrchových. Teprve pokud není žádná z těchto možností realizovatelná, likvidují se odpadní vody jejich akumulací v nepropustné jímce s následným vyvážením. Kanalizace není v obci X dosud vybudována. Proto také stavebníci požádali o vydání povolení ke stavbě čističky odpadních vod a s tím související povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních. Žalovaný se nezabýval možností vypouštění odpadních vod do vod povrchových, protože o takové povolení stavebníci nežádali. Správní orgány mohou vydat povolení, případně vydat povolení s určitými podmínkami, avšak nejsou oprávněny žádost změnit. Případná změna žádosti byla v dispozici stavebníků. Jimi zvolený způsob likvidace odpadních vod byl shledán zákonným, proto jim také správní orgány vyhověly (str. 5 a 7 napadeného rozhodnutí).
48. Podle § 5 odst. 3 věty první až třetí vodního zákona platí, že *při provádění staveb nebo jejich změn nebo změn jejich užívání je stavebník povinen podle charakteru a účelu užívání těchto staveb je zabezpečit zásobováním vodou a odváděním odpadních vod kanalizací k tomu určenou. Není-li kanalizace v místě k dispozici, odpadní vody se zneškodňují přímým čištěním s následným vypouštěním do vod povrchových nebo podzemních. V případě technické neproveditelnosti*

způsobů podle vět první a druhé lze odpadní vody akumulovat v nepropustné jímce (žumpě) s následným vyvážením akumulovaných vod na zařízení schválené pro jejich zneškodnění.

49. Ustanovení § 38 odst. 9 věty první a druhá stanoví, že *přímé vypouštění odpadních vod do podzemních vod je zakázáno. Vypouštění odpadních vod neobsahujících nebezpečné závadné látky nebo zvlášť nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) z jedné nebo několika územně souvisejících staveb pro bydlení, staveb pro rodinnou rekreaci nebo z jednotlivých staveb poskytujících ubytovací služby, vznikajících převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech, přes půdní vrstvy do vod podzemních lze povolit, pokud není v daném případě technicky možné nebo s ohledem na zájmy chráněné tímto zákonem nebo jinými právními předpisy možné nebo žádoucí, vypouštění odpadních vod do vod povrchových (podtržení provedl soud pro zdůraznění).*
50. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že vodní zákon upravuje hierarchii způsobů likvidace odpadních vod. Prioritní je jejich odvádění kanalizací. Ta dle napadeného rozhodnutí není v obci Kosov vybudována, proto nepřipadala tato varianta v úvahu.
51. Dalším způsobem je vypouštění přečištěných odpadních vod do vod podzemních nebo povrchových. Názor žalovaného, že záleží na volbě stavebníků, který z těchto způsobů si zvolí, sice odpovídá dikci § 5 odst. 3 vodního zákona, avšak nezohledňuje podmínky, které k nim doplňuje § 38 odst. 9 vodního zákona. Ten totiž stanoví, že vypouštění odpadních vod do vod podzemních je možné pouze tehdy, pokud není technicky možné nebo s ohledem na zájmy chráněné zákonem možné nebo žádoucí vypouštět odpadní vody do vod povrchových. Jasně tak stanoví prioritu, pokud jde o vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Názor žalovaného, že nemůže změnit podanou žádost, je sice správný, ale žalovaný opomíjí, že pokud nebyly splněny zákonné podmínky pro to, aby bylo povoleno vypouštění odpadních vod do vod podzemních, není možné žádosti vyhovět.
52. Žalobce tedy důvodně namítal, že z celého spisového materiálu nevyplývá, zda byly posouzeny jiné možnosti likvidace odpadních vod, resp. zda byly splněny podmínky § 38 odst. 9 vodního zákona. Námitka žalobce je důvodná. Žalovaný se v dalším řízení bude zabývat podmínkami vyplývajících z posledně citovaného ustanovení a posoudí, zda je v daném případě možné upřednostnit vypouštění odpadních vod do vod podzemních. V dalším řízení žalobci pochopitelně nic nebrání v tom, aby navrhl dosud neuplatněné důkazy (např. shora zmíněný Posudek ke studni).

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

53. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
54. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný, proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Dále žalobci náleží náhrada za cestovné zástupce žalobce za jízdu motorovým vozidlem z jeho bydliště do sídla soudu a zpět v délce 108 km při kombinované spotřebě 7 l benzínu 95 oktanů/100 km. Náhrada za spotřebované pohonné hmoty dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 398/2023 Sb. činí 288 Kč Náhrada za použití silničního vozidla dle § 1 písm. b) téže vyhlášky 604 Kč. Celkové náklady žalobce činí 3 892 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 4. června 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu